

Nævnet meddelte i juni 2017 opholdstilladelse (K-status) til en mandlig statsborger fra Somalia. Indrejst i 2013. Sagen er blevet behandlet samtidig med klagerens herboende kærestes sag.

Flygtningenævnet udtalte:

”Klageren tilhører klanen [navn på klan] og er muslim fra [en mindre landsby] i Galgaduud regionen, Somalia. Klageren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Klageren har som sit oprindelige asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Somalia frygtede at blive dræbt af enten al-Shabaab eller medlemmer af [en anden klan], idet klagerens bror har slået tre medlemmer af [denne anden klan] ihjel. For Flygtningenævnet har klageren endvidere henvist til, at klagerens [ganske unge] datter risikerer at blive tvangsomskåret ved en tilbagevenden til Somalia.

Udlændingestyrelsen meddelte [i] juli 2014 klageren tidsbegrænset opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. daværende praksis, hvorefter udsendelse til det sydlige og centrale Somalia fandtes at udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Udlændingestyrelsen lagde særligt vægt på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 28. juni 2011 i sagen Sufi og Elmi mod Storbritannien. Udlændingestyrelsen lagde således til grund, at klageren havde behov for beskyttelse henset til de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia på daværende tidspunkt.

[I] februar 2017 har Udlændingestyrelsen truffet afgørelse om ikke at forlænge klagerens opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 11, stk. 2, jf. § 19, stk. 1, nr. 1, og § 19, stk. 7, 1. pkt., jf. § 26, stk. 1.

Udlændingestyrelsen har [forinden nævnsmødet] tiltrådt, at spørgsmålet om klagerens datters risiko for omskæring kan behandles under nævnsmødet.

Klagerens oprindelige asylmotiv

Ved vurderingen af klagerens forklaring har Flygtningenævnet tillagt det betydning, at klageren er analfabet.

Flygtningenævnet kan ikke lægge klagerens forklaring om sit asylmotiv til grund, idet klageren ikke har sandsynliggjort, at der har været en jordkonflikt, som har ført til farens død og brorens drab på tre mænd tilhørende [den anden klan]. Flygtningenævnet har herved lagt vægt på, at klageren på centrale punkter har forklaret divergerende.

Flygtningenævnet har navnlig lagt vægt på, at klageren har forklaret divergerende om forløbet efter farens død. Under samtalerne i Udlændingestyrelsen under sin oprindelige asylsag har klageren forklaret, at mændene fra [den anden klan], der havde dræbt klagerens far, overtog farens landbrug efter farens begravelse, mens klageren under nævnsmødet har forklaret, at mændene ikke overtog jorden efter farens død, men at klagerens bror passede jorden, efter at faren var blevet skudt.

Flygtningenævnet har endvidere lagt vægt på, at klageren har forklaret divergerende om forløbet efter brorens drab på klanmedlemmerne. Til oplysnings- og motivsamtalen [i] januar 2014 har klageren forklaret, at klagerens moster tog over til klagerens mor og vendte tilbage til sit eget hjem og fortalte klageren, at han skulle flygte. Til samtalen [i] november 2016 har klageren forklaret, at klagerens mor ringede til klagerens moster og derefter tog over til mosterens hus for at arrangere klagerens udrejse, og at moren blev en time og tog alene hjem. Under nævnsmødet har klageren forklaret blandt andet, at klagerens mor tog hen til mosterens hus, og at klagerens mor og moster herefter forlod klageren og hans bror for at skaffe penge til klagerens rejse. Klageren og hans bror var alene i mosterens hus, mens de var væk.

Ved vurderingen af klagerens troværdighed har Flygtningenævnet tillige inddraget den omstændighed, at klagerens forklaring indeholder en lang række mindre divergenser og modstridende oplysninger, der dog ikke i sig selv ville kunne tillægges afgørende betydning.

Flygtningenævnet finder på den baggrund, at klagerens forklaring om sin konflikt med [den anden klan] og al-Shabaab i det hele må forkastes som utroværdig og konstrueret.

Flygtningenævnet finder på den anførte baggrund, at klageren ikke har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Somalia vil være i en konkret og individuel risiko for forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i reel risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, som følge af hans individuelle forhold.

Klagerens frygt for tvangsomskæring af datter

Vedrørende klagerens frygt for tvangsomskæring af sin datter bemærker Flygtningenævnet, at det fremgår af de foreliggende baggrundsplysninger, at udøvelsen af kvindelig omskæring i Somalia er et kulturelt fænomen, der er dybt forankret i det somaliske samfund og som sådan bredt accepteret i Somalia, og at omkring 95-99 % af alle kvinder i alderen 15-49 år er omskåret. Endvidere fremgår det af det foreliggende baggrundsmateriale, at al-Shabaab har forbudt omskæring af kvinder, men at det fortsat foregår i områder kontrolleret af al-Shabaab. Selvom al-Shabaab ikke støtter eller opfordrer til kvindelig omskæring, vil al-Shabaab således heller ikke bekæmpe det. Både klageren og klagerens kæreste har forklaret, at de er imod omskæring, og spørgsmålet for nævnet er herefter, om klageren og hans kæreste vil være i stand til at modstå omgivelsernes ønske om at følge traditionen, hvorefter deres datter skal omskæres.

Flygtningenævnet lægger til grund, at klagerens kæreste er omskåret, og at der er tradition for i klagerens og klagerens kærestes familie, deres respektive klaner samt hjemområder at omskære unge piger.

Efter en samlet og konkret vurdering af klageren og klagerens kæreste, hvis sag nævnet ligeledes har behandlet, finder Flygtningenævnets flertal, at klageren og hans kæreste i givet fald ikke vil være i stand til at modsætte sig et ønske fra familien og omgivelserne i øvrigt om omskæring af deres datter. På denne baggrund finder flertallet, at klageren har sandsynliggjort, at hans datter ved en tilbagevenden til hjemlandet, vil være i risiko for at blive omskåret mod klagerens og hans kærestes vilje.

Da klagerens barn i denne henseende må anses for den primære ansøger, har Flygtningenævnets flertal i forbindelse med behandlingen af klagerens kærestes sag meddelt barnet opholdstilladelse

i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1, og under de foreliggende omstændigheder meddeles barnets [...] forældre som konsekvens heraf ligeledes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1. Flertallet henviser herved til UNHCR's Guidelines on International Protection: Child Asylum Claims under Articles 1 (A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, udgivet den 22. december 2009, pkt. 9.

Flygtningenævnet meddeler derfor allerede af denne grund den somaliske statsborger [...] opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1”

Nævnet meddelte i juni 2017 opholdstilladelse (K-status) til en kvindelig statsborger samt et barn fra Somalia. Indrejst i 2014. Sagen er blevet behandlet samtidig med klagerens herboende kærestes sag.

Flygtningenævnet udtalte:

”Klageren tilhører klanen [...], subklanen [...] og subsubklanen [...]. Hun er muslim fra [en mindre landsby] i Hiraan regionen, Somalia. Klageren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Klageren har som sit oprindelige asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Somalia frygtede at blive dræbt af personen [A], som har tilknytning til al-Shabaab, idet hun er flygtet fra et forestående ægteskab med ham. Videre frygtede klageren, at hun ikke kunne opretholde en levestandard, idet hendes families jord var blevet overtaget af [en anden klan]. For Flygtningenævnet har klageren endvidere henvist til, at klagerens [ganske unge] datter risikerer at blive tvangsomskåret ved en tilbagevenden til Somalia.

Udlændingestyrelsen meddelte [i] juli 2014 klageren tidsbegrænset opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. daværende praksis, hvorefter udsendelse til det sydlige og centrale Somalia fandtes at udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Udlændingestyrelsen lagde særligt vægt på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 28. juni 2011 i sagen Sufi og Elmi mod Storbritannien. Udlændingestyrelsen lagde således til grund, at klageren havde behov for beskyttelse henset til de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia på daværende tidspunkt.

[I] februar 2017 har Udlændingestyrelsen truffet afgørelse om ikke at forlænge klagerens opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 11, stk. 2, jf. § 19, stk. 1, nr. 1, og § 19, stk. 7, 1. pkt., jf. § 26, stk. 1.

Udlændingestyrelsen har den [forinden nævnsmødet] tiltrådt, at spørgsmålet om klagerens daters risiko for omskæring kan behandles under nævnsmødet.

Klagerens oprindelige asylmotiv

Ved vurderingen af klagerens forklaring har Flygtningenævnet tillagt det betydning, at klageren er analfabet.

Flygtningenævnet kan ikke lægge klagerens forklaring om asylmotivet til grund, idet den fremstår utroværdig og konstrueret. Flygtningenævnet har herved lagt vægt på, at klageren på adskillige helt centrale punkter har forklaret divergerende og modstridende. Endvidere forekommer klagerens forklaring på centrale punkter ikke sandsynlig eller sammenhængende.

Klageren har således forklaret divergerende om blandt andet, hvem der blev bortført på hendes bryllupsdag. Under samtalerne i Udlændingestyrelsen under sin oprindelige asylsag har klageren forklaret, at [A] opsøgte og bortførte hende på hendes bryllupsdag [i] marts 2013, hvorefter hun blev tilbageholdt i en uge, inden [A] slap hende fri. Under den nuværende sag har klageren til samtalen [i] november 2016 forklaret og fastholdt, at det var hendes ægtefælle, der blev bortført

af [A]. Under nævnsmødet har klageren forklaret, at hun blev bortført på sin bryllupsdag og tilbageholdt i en uge, og at klagerens ægtefælle herefter blev bortført og tilbageholdt.

Endvidere er der ikke tidsmæssig sammenhæng i klagerens forklaring om sin udrejse. Under sin oprindelige asylsag og under den nuværende sag har klageren forklaret, at hun flygtede ud af Somalia kort tid efter sit bryllup [i] marts 2013. Til oplysnings- og motivsamtalen [i] maj 2014 har klageren forklaret, at hun først udrejste af Somalia [i] december 2013 og indrejste i Europa (Grækenland) [i] januar 2014. Endvidere har klageren forklaret, at hun krydsede grænsen til Etiopien [i] december 2013, hvor hun ikke opholdt sig men fløj direkte videre til Tyrkiet, hvor hun opholdt sig i syv dage, inden hun sejlede til Grækenland, hvilket ikke stemmer overens med, at hun skulle være indrejst i Grækenland [i] januar 2014.

Derudover har Flygtningenævnet lagt vægt på, at klagerens forklaring om, hvordan hendes udrejse er foregået og finansieret fremstår divergerende og ikke forekommer sandsynlig. Til oplysnings- og motivsamtalen [i] maj 2014 har klageren forklaret, at [den anden klan] overtog familiens jord, og at familien ikke længere havde noget jord, men måtte leve af klagerens ægtefælles jord. Til samme samtale har klageren imidlertid også forklaret, at hendes udrejse blev finansieret ved, at klagerens mor solgte familiens landbrugsjord. Til asylsamtalen [i] juni 2014 har klageren forklaret, at familien havde et lille jordlod tilbage, som der ikke kunne dyrkes afgrøder på, og som ikke blev taget fra dem, da det ikke var interessant. Det forekommer imidlertid mindre sandsynligt, at salget af et ikke-dyrkbart jordlod, som ikke blev taget fra familien, ville kunne finansiere klagerens rejse til Europa.

Endelig har klageren forklaret divergerende om, hvornår hendes konflikter i Somalia fandt sted, og om hvorvidt hun rejste med sin familie til Etiopien, eller om hun rejste alene.

Flygtningenævnet finder, at klageren ikke er fremkommet med en rimelig forklaring på de nævnte divergencer og modstridende oplysninger.

Ved vurderingen af klagerens troværdighed har Flygtningenævnet tillige inddraget den omstændighed, at klagerens forklaring under sin oprindelige asylsag og under den nuværende sag indeholder en lang række mindre divergencer og modstridende oplysninger, der dog ikke i sig selv ville kunne tillægges afgørende betydning.

Flygtningenævnet finder på den baggrund, at klagerens forklaring om sin konflikt med personen [A], der skulle have tilknytning til al-Shabaab, og familiens konflikt med [den anden kan] i det hele må forkastes som utroværdig og konstrueret.

Flygtningenævnet finder på den anførte baggrund, at klageren ikke har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Somalia vil være i en konkret og individuel risiko for forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i reel risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, som følge af hendes individuelle forhold.

Klagerens frygt for tvangsomskæring af datter

Vedrørende klagerens frygt for tvangsomskæring af sin datter bemærker Flygtningenævnet, at det fremgår af de foreliggende baggrundsoplysninger, at udøvelsen af kvindelig omskæring i Somalia er et kulturelt fænomen, der er dybt forankret i det somaliske samfund og som sådan bredt accepteret i Somalia, og at omkring 95-99 % af alle kvinder i alderen 15-49 år er omskåret.

Endvidere fremgår det af det foreliggende baggrundsmateriale, at al-Shabaab har forbudt omskæring af kvinder, men at det fortsat foregår i områder kontrolleret af al-Shabaab. Selvom al-Shabaab ikke støtter eller opfordrer til kvindelig omskæring, vil al-Shabaab således heller ikke bekæmpe det. Både klageren og hendes kæreste har forklaret, at de er imod omskæring, og spørgsmålet for nævnet er herefter, om klageren og hendes kæreste vil være i stand til at modstå omgivelsernes ønske om at følge traditionen, hvorefter deres datter skal omskæres.

Flygtningenævnet lægger til grund, at klageren selv er omskåret, og at der er tradition for i klagerens og klagerens kærestes familie, deres respektive klaner samt hjemområder at omskære unge piger.

Efter en samlet og konkret vurdering af klageren og klagerens kæreste, hvis sag nævnet ligeledes har behandlet, finder Flygtningenævnets flertal, at klageren og hendes kæreste i givet fald ikke vil være i stand til at modsætte sig et ønske fra familien og omgivelserne i øvrigt om omskæring af deres datter. På denne baggrund finder flertallet, at klageren har sandsynliggjort, at hendes datter ved en tilbagevenden til hjemlandet, vil være i risiko for at blive omskåret mod klagerens og hendes kærestes vilje.

Da klagerens barn i denne henseende må anses for den primære ansøger, meddeles barnet herefter opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1, og under de foreliggende omstændigheder meddeles barnets [...] forældre som konsekvens heraf ligeledes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1. Flertallet henviser herved til UNHCR's Guidelines on International Protection: Child Asylum Claims under Articles 1 (A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, udgivet den 22. december 2009, pkt. 9.

Flygtningenævnet meddeler derfor allerede af denne grund den somaliske statsborger [...] samt hendes medfølgende barn opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1”

Nævnet stadfæstede i juni 2017 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Somalia. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Klageren tilhører klanen [navn på klan] og er muslim fra [klagerens hjemby] i Hiraan regionen, Somalia. Klageren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Klageren har som sit oprindelige asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevendende til Somalia frygtede at blive dræbt af al-Shabaab og personer fra [en anden klan], idet klagerens bror har dræbt et al-Shabaab-medlem fra denne klan. Klageren frygtede endvidere de somaliske myndigheder, idet de har mistænkt ham for at være en del af al-Shabaab.

Udlændingestyrelsen meddelte den [i] juli 2014 klageren tidsbegrænset opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. daværende praksis, hvorefter udsendelse til det sydlige og centrale Somalia fandtes at udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Udlændingestyrelsen lagde særligt vægt på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 28. juni 2011 i sagen Sufi og Elmi mod Storbritannien. Udlændingestyrelsen lagde således til grund, at klageren havde behov for beskyttelse henset til de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia på daværende tidspunkt.

[I] februar 2017 har Udlændingestyrelsen truffet afgørelse om ikke at forlænge klagerens opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 11, stk. 2, jf. § 19, stk. 1, nr. 1, og § 19, stk. 7, 1. pkt., jf. § 26, stk. 1.

Klagerens oprindelige asylmotiv

Flygtningenævnet kan ikke lægge klagerens forklaring om sine konflikter med de somaliske myndigheder henholdsvis al-Shabaab og personer fra [den anden klan] til grund, idet klageren på centrale punkter har forklaret divergerende.

Flygtningenævnet har herved navnlig lagt vægt på, at klageren har forklaret divergerende om sin konflikt med de somaliske myndigheder. Til oplysnings- og motivsamtalen [i] februar 2014 har klageren forklaret, at han blev opsøgt af to myndighedspersoner, mens han til asylsamtalen [i] april 2014 og under den nuværende sag har forklaret, at han blev opsøgt af fem-seks uniformerede mænd. Endvidere har klageren forklaret divergerende om sin konflikt med al-Shabaab. Til oplysnings- og motivsamtalen [i] februar 2014 har klageren forklaret, at han i oktober 2013 fik at vide, at han skulle betale 2 mio. shilling, hver gang han hentede varer i byen, og til asylsamtalen [i] april 2014 har klageren forklaret, at al-Shabaab i slutningen af 2013 bad ham om fremover at betale 2 mio. shilling – i stedet for 1 mio. shilling – hvorfor han i oktober 2013 bad sin bror om at placere bilen på et værksted i [en anden by]. Tilsvarende har klageren til samtalen [i] oktober 2016 forklaret, at han oprindeligt betalte 1 mio. shilling pr. tur, men at han i 2013 blev bedt om at betale 2 mio. shilling. Under nævnsmødet har klageren derimod forklaret, at han efter sin løsladelse i 2010 overdrog bilen til sin bror, hvorefter klageren kørte rundt i en mindre bil og undgik at blive opkrævet penge. Fra 2010 kørte broren rundt i klagerens bil og betalte til al-Shabaab, indtil broren ikke længere havde råd og al-Shabaab derfor konfiskerede bilen. Endelig har klage-

ren forklaret divergerende om, hvorvidt familiens bopæl er blevet opsøgt. Til oplysnings- og motivsamtalen [i] februar 2014 har klageren ikke forklaret herom, mens han til asylsamtalen [i] april 2014 har forklaret, at hans ægtefælle havde fortalt ham, at al-Shabaab opsøgte familiens bopæl i alt fire gange. Under den nuværende sag har klageren til samtalen [i] oktober 2016 derimod forklaret, at ægtefællen ikke havde fortalt ham, hvor mange gange al-Shabaab havde opsøgt familiens bopæl.

Flygtningenævnet finder, at klageren ikke er fremkommet med en rimelig forklaring på de nævnte divergenser.

I relation til klagerens forklaring om al-Shabaab kan Flygtningenævnet lægge til grund, at klageren var tilbageholdt i tre måneder i 2010 af al-Shabaab, men at denne konflikt må betragtes som afsluttet, særligt henset til, at klageren ikke efterfølgende oplevede konflikter frem til sin udrejse i 2013, og at han har kunnet drive sin forretning mod betaling til al-Shabaab, hvilket ikke kan betragtes som usædvanligt eller særligt rettet mod klageren. Flygtningenævnet kan derimod ikke lægge til grund, at klagerens bror skulle have skudt en person med tilknytning til al-Shabaab, eller at klageren som følge heraf skulle have en konflikt med al-Shabaab, hvorfor klageren må anses for profileret.

Flygtningenævnet finder på den baggrund, at klagerens forklaring om sine konflikter med de somaliske myndigheder henholdsvis al-Shabaab og personer fra [den anden klan] i det hele må forkastes som konstrueret og utroværdig.

Klageren har herefter ikke sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Somalia vil være i en konkret og individuel risiko for forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i reel risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, som følge af hans individuelle forhold.

Inddragelse af klagerens tidsbegrænsede opholdstilladelse

Ved lov nr. 153 af 18. februar 2015 blev der i § 19, stk. 1, nr. 1, som 2. pkt. indsat: ”Ved afgørelse efter 1. pkt. skal der tages hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen”.

Af bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag nr. 72 af 14. november 2014 om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når klageren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.)), punkt 2.5.2, fremgår blandt andet følgende:

”I lyset af at der indføres en midlertidig beskyttelsesstatus i den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 3, foreslås det, at det præciseres i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, at der ved en afgørelse om inddragelse efter bestemmelsen skal tages hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen, herunder om opholdstilladelsen er meddelt efter § 7, stk. 1, 2 eller 3. På den måde tydeliggøres det, at der er væsentlig forskel på, hvilke betingelser der skal stilles for inddragelse alt afhængigt af, om der er tale om konventionsflygtninge, udlændinge med beskyttelsesstatus eller udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus.

Konventionsflygtninge, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, er omfattet af flygtningekonventionen, og udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, skal for disse flygtninges vedkommende administreres i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1, litra C, om ophør af flygtningestatus.

Det betyder, at inddragelsen af opholdstilladelse alene kan ske, hvis der er sket fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet.

Udlændinge med beskyttelsesstatus, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2, og midlertidig beskyttelsesstatus efter den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 3, er derimod ikke omfattet af flygtningekonventionen, og der skal således ikke som betingelse for inddragelse stilles krav om, at der er sket fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet. Dette er også forudsat i forarbejderne til lov nr. 572 af 31. maj 2010 (lovforslag nr. 188 af 26. marts 2010), jf. punkt 7.3, uanset at Flygtningenævnet i visse tilfælde synes at have anlagt en anden praksis.

For sådanne udlændinges vedkommende skal der foretages en vurdering af, om der på inddragelsestidspunktet aktuelt fortsat er et krav på beskyttelse i Danmark i henhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder om en tilbagevenden til hjemlandet vil indebære overgreb i strid med EMRK's artikel 3.

I situationer, hvor spørgsmålet om inddragelse af opholdstilladelsen opstår som følge af en forbedring af de generelle forhold i hjemlandet, kan der efter omstændighederne træffes afgørelse om inddragelse, uanset at forholdene – trods forbedringerne – fortsat er alvorlige og må betegnes som skrøbelige og uforudsigelige. Inddragelse vil dog kræve, at ændringerne ikke må antages at være af helt midlertidig karakter.”

Det følger således af forarbejderne til § 19, stk. 1, nr. 1, at en meddelt opholdstilladelse kan inddrages, hvis de generelle forhold i hjemlandet er forbedret, selvom forholdene fortsat er alvorlige og må betegnes som skrøbelige og uforudsigelige, idet ændringerne dog ikke må antages at være af helt midlertidig karakter.

Flygtningenævnet har ved vurderingen af denne sag lagt til grund, at [klagerens hjemby] i Hiraan regionen igennem længere tid har været under al-Shabaab kontrol, og at området ifølge de nyeste baggrundsoplysninger fortsat er under al-Shabaab kontrol. Dog var [klagerens hjemby] under kontrol af de etiopiske styrker (ENDF) [på en nærmere angivet periode på et år], hvor ENDF trak sig ud af Hiraan regionen, herunder [klagerens hjemby], hvorefter al-Shabaab på fredelig vis overtog kontrollen. Endvidere fremgår det, at ENDF [på en nærmere bestemt dato i foråret] 2017 gik ind i [klagerens hjemby] og på fredelig vis på ny overtog den militære kontrol med byen. Dagen efter angreb al-Shabaab, ligesom der var kampe [omkring to uger senere]. Kampene er foregået mellem ENDF og al-Shabaab, og der er rapporter om sårede og tilfangetagne soldater. Der er ikke oplysninger om sårede civile eller civile tab.

Efter en samlet vurdering af de foreliggende baggrundsoplysninger finder Flygtningenævnets flertal, at de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia, herunder i klagerens hjemområde, er forbedret, siden klageren blev meddelt opholdstilladelse [i] juli 2014, således at betingelserne for at nægte at forlænge klagerens opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, er opfyldt. Flertallet finder således, at ophold i al-Shabaab kontrollerede områder efter de foreliggende baggrundsoplysninger om de generelle forhold for uprofilerede personer uden individuelle konflikter med al-Shabaab ikke er tilstrækkelig til opnåelse af asyl.

I vurderingen har flertallet inddraget de nyeste baggrundsoplysninger om de generelle forhold i klagerens hjemområde og Somalia i øvrigt, herunder al-Shabaabs måde at operere på i områder, som de har kontrollen over henholdsvis ikke har kontrollen over. Flertallet har herved navnlig lagt vægt på, at al-Shabaabs måde at operere på generelt har ændret sig fra at være vilkårlige

angreb mod civilbefolkningen til at være målrettede angreb mod profilerede personer, ligesom det er indgået i vurderingen, at disse angreb ikke foretages i områder, hvor al-Shabaab de facto har kontrollen.

Flygtningenævnets flertal har således inddraget blandt andet Udlændingestyrelsens og Dansk Flygtningehjælps fact-finding rapport: *South and central Somalia – Security Situation, al-Shabaab Presence, and Target Groups based on interviews in Nairobi, Kenya*, fra marts 2017, hvoraf fremgår blandt andet, at: “With regard to who can become a target profile in areas under the full control of al-Shabaab sources referred particularly to three factors: The background of a person, i.e. the links the person has, his/her behaviour in relation to conformity with al-Shabaab’s interpretation of Sharia law, and finally acts and attitudes that can raise suspicion of spying. Anyone linked to AMISOM/SNA/ENDF/KDF, FGS, and international organizations would also become a target in al-Shabaab controlled areas. In general, people under al-Shabaab rule must follow the al-Shabaab way of life (“play by the rules of al-Shabaab”), otherwise they would be at risk. Severe sanctions can be carried out against civilians who do not obey to the rules and ideology of al-Shabaab. For instance, not dressing or behaving in accordance with al-Shabaab rules can lead to arrest and corporal punishment.” Om tilbagevendte er anført blandt andet: “Whether returnees from abroad are targeted or not by al-Shabaab will depend on how they behave and dress and who they are affiliated with. Several sources mentioned that persons returning will be under close monitoring, as al-Shabaab in general will be aware of newcomers, and a new face will be reason enough for background checks and questioning. ... According to an international organization the fact that a person has been abroad, including in the West, is not in itself important when returning to an al-Shabaab area. What is important is his/her clan, and the returnee will need relatives who are not in bad standing with al-Shabaab and who can vouch for them.”

Flertallet har endvidere inddraget Amnesty International, *Amnesty International Report 2016/17 – Somalia*, udgivet 22. februar 2017, og Human Rights Watch, *World Report 2017 – Somalia*, udgivet 12. januar 2017, hvoraf fremgår blandt andet, at al-Shabaab også har angrebet civile, men at dette er foregået i områder, hvor al-Shabaab de facto ikke har kontrollen, f.eks. i Mogadishu, dels ved mortarangreb ind i tætbefolkede områder, dels ved angreb på hoteller og restauranter og lignende.

Derudover har flertallet inddraget Lifos landrapport, Somalia, *En sammanfattandeanalys av säkerhetssituationen, rättsväsendet och civilas situation*, udgivet 16. juni 2016, hvoraf fremgår blandt andet, at al-Shabaab gennemfører angreb og mord i områder, de ikke kontrollerer, og at der i områder, som al-Shabaab kontrollerer, sker brud på menneskerettighederne og flybombninger fra de internationale styrker, som rammer de civile.

Flertallet har ligeledes inddraget Udlændingestyrelsens fact-finding rapport, *Report from the Danish Immigration Service’s fact finding mission to Nairobi, Kenya and Mogadishu, Somalia 2-12 May 2015, South Central Somalia, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process*, fra september 2015, hvoraf fremgår blandt andet, at al-Shabaab retter deres angreb og overgreb mod profilerede personer, herunder personer med tilknytning til myndighederne, de internationale styrker, internationale organisationer mv. Det fremgår dog også, at selv om civile ikke direkte bliver angrebet af al-Shabaab, så bliver civile ofte dræbt som konsekvens af al-Shabaabs angreb.

Ved vurderingen af denne sag har Flygtningenævnets flertal lagt vægt på det forhold, at klageren har boet i [klagerens hjemby] frem til 2013, som igennem længere tid havde været under al-Shabaab kontrol, hvilket klageren dermed har erfaring med. Da Flygtningenævnet har tilsidesat klagerens forklaring om sine påståede konflikter, lægger flertallet endvidere til grund, at klageren fortsat har familie i sit hjemområde, der vil kunne bekræfte klagerens identitet overfor al-Shabaab. Endvidere har flertallet lagt vægt på, at klageren er uprofileret.

Flygtningenævnets flertal finder på denne baggrund, at en udsendelse af klageren til [klagerens hjemby] i Hiraan regionen ikke længere udgør en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og at betingelserne for at nægte at forlænge klagerens opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, er opfyldt.

Klagerens tilknytning til Danmark

Det er om klageren oplyst blandt andet, at han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 3 år. Han har ikke gennemført et uddannelsesforløb og har ingen tilknytning til det danske arbejdsmarked. Han har heller ikke engageret sig i foreningslivet her i landet. Han har bestået Danskprøve 1 og er i gang med Danskprøve 2. Klageren har henvist til, at han lider af epilepsi, men det fremgår af de lægelige akter, at klageren lider af migræne og ikke epilepsi. Derudover har klageren ingen helbredsmæssige problemer.

Flygtningenævnets flertal finder efter en samlet vurdering af klagerens forhold, at en inddragelse af klagerens opholdstilladelse ikke vil virke særlig belastende for ham, jf. udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., jf. § 26, stk. 1.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”